

Posudek bakalářské práce

Natálie Navrátilové

Sagrada Familia Antonia Gaudího

a jeho barcelonská tvorba

Objemem nad míru rozsáhlá bakalářská práce Natálie Navrátilové je věnovaná barcelonskému dílu architekta Antonia Gaudího, především jeho stěžejnímu a dodnes nedokončenému dílu katedrály Sagrada Familia. I když práce těží ze španělské a do češtiny přeložené literatury o architektovi, největším přínosem práce je neotřelý a angažovaný přístup kandidátky, která poznávala architektovo dílo přímo na místě z autopsie a dokázala svoje vizuální vjemky a poznatky včlenit příkladným způsobem a organicky do svého pojednání. Práce je doplněna i opulentní obrazovou přílohou, pořízenou kandidátkou *in situ*, která umožnuje konsekventně sledovat její vývody. Zvláště je zapotřebí vyzdvihnout autorčiny snímky detailů symbolické výpravy Gaudího staveb, které dokumentují jedinečným způsobem architektův symbolický „slabikář“. (Listování v obrazové příloze ztížil v exempláři bakalářské práce, který jsem měl k posouzení, nepozorný knihvazač.)

Práce je logicky členěná a dobře dokumentovaná. Autorka ji rozdělila do 16 kapitol s ilustracemi v textu, přičemž jednotlivé kapitoly věnovala po úvodu a obligátní biografii architekta jednotlivým Gaudího stavbám. Nejrozsáhlejší text o katedrále si vynutil rozdelení do 10 podkapitol. Texty jsou čтивé a dobrý dojem kazí jenom velmi málo jazykových přehmatů. Autorka projevuje suverénní ovládání odborné terminologie a její cizojazyčné citace nevyžadují korektury. Kapitoly věnované jednotlivým Gaudího stavbám sledují identickou textovou strukturu, kde po poučení z odborné literatury zahrnující stavební historii, navazuje formální analýzu kandidátky, prozrazující nejen nadšené zaujetí ale i vnímatelný kritický pohled umožněný detailním poznáním objektu *in situ*. Informacemi o přístupnosti Gaudího staveb, o jejich současném stavu a významu pro obyvatele Barcelony se práce stává i jakýmsi moderním Ciceronem.

Autorčiny popisy a analýzy Gaudího děl se odpoutávají od citované literatury a nahrazují anebo obohacují je empiricky osvojeným názorem. Přes jejich střízlivost nám text přibližuje i expresivitu architektova díla inspirativními poetickými komparacemi. Balkóny Casy Batlló jsou opravdu nalepenými ptačími hnízdy, a její štít připomene hřbet prehistorického ještěra. Rozbory jednotlivých staveb nezůstávají na popisném povrchu, ale pokoušejí se úspěšně o kritickou analýzu, aby daly v závěru vyústit do poučené syntézy, která činí samostatnou shrnující kapitolu na závěr práce nadbytečnou, neboť by opakovala již vyslovené.

Bakalářskou práci Natálie Navrátilové **doporučuji k obhajobě** a hodnotím predikátem „výborně“.

27. 1. 2014

